

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. V.**, bytem N., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 26.10.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 26.10.2015 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2015 č.j. X, protože s ním nesouhlasí a považuje je za nesprávné, neboť pokles její pracovní schopnosti je podle ní vyšší než 20%. Žalobkyně popsala svůj zdravotní stav, kdy jí i při lehčí námaze bolí obě ruce, brní jí a otékají, tedy není schopná vykonávat zaměstnání, kde ruce zatěžuje a k tomu pečuje o syna, který je držitelem průkazu ZTP/P, proto závěrem navrhla přezkoumání napadeného i předcházejícího rozhodnutí. (K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 7.9.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.6.2015, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 4.6.2015 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne

7.9.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 3.9.2015 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu C, položce 4d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-20%; s ohledem na aktuální klinický stav a se zohledněním zdravotního postižení komplexně zvolil lékař ČSSZ horní hranici 20%, která ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 4.6.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 3.9.2015 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu C, položce 4d) přílohy vyhlášky, poklesla její pracovní schopnost o 20%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 16.11.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.9.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 9.9.2015.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 10.2.2016 posudek, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 7.9.2015 žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle kapitoly XIII., oddílu C, položce 4d) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici uváděné procentuální ztráty (rozmezí 15-20%), to je 20%, neboť se jedná o postižení obou horních končetin s lehkým narušením jemné motoriky prstů, s lehkou poruchou funkce obou rukou, svalová síla dobrá, kolečko i špetku svede, loketní klouby jsou bez funkčního omezení, proto procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněna. Komise také uvedla, že se jedná o syndrom karpálního tunelu oboustranně, stav po opakovaných operacích vlevo 5/2003, reoperace 2/2015, vpravo 11/1994, reoperace 3/2003, stav po operaci mediální epikondylopatie 11/1995, stav po operaci laterální epikondylopatie 11/2000. Žalobkyně není obecně schopna práce s trvalým a výrazným přetěžováním rukou, práce v chladu a v riziku vibrací, je obecně schopna práce bez přetěžování rukou, v příznivém klimatu, mimo riziko vibrací. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni a žalované.)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 17.3.2016 se žalobkyně bez omluvy nezúčastnila; zástupce žalované závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku PK MPSV zamítnutí žaloby, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že byla invalidní v prvním stupni a pro informaci žalobkyně dále uvedl, že dobu péče o syna, který je dle jejího sdělení osobou závislou ve II. stupni, lze uplatnit jako dobu pojištění při uplatnění žádosti o důchodovou dávku.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů; podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že jí měla být invalidita pro zjištěné zdravotní potíže přiznána, však nemůže být důvodem pro její přiznání, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 7.9.2015*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity v novém správním řízení (nejlépe

po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Pro úplnost pak soud uvádí, že péče o syna, kterému byl přiznán průkaz ZTP/P a jedná se o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni, je zcela bez vlivu na posouzení invalidity žalobkyně, ovšem dobu péče o závislou osobu lze uplatnit jako dobu pojištění, a to při uplatnění žádosti o důchodovou dávku.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2015 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 10.2.2016 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Všichni posuzující hodnotili zdravotní postižení shodně dle kapitoly XIII., oddílu C, položce 4d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici, tedy 20% a žádný z nich pak již tuto hodnotu ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nezměnil. Přiznaná 20% ztráta míry poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity; žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami ze dne 21.7.2015 uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 24.6.2015. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. března 2016

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně